

хубавата победа при Солун. И защо? За да задоволи своето честолюбие, за да сложи на неспособната си глава царския венец. Кога българите са били така жестоко поразявани, както твоите люде при Боруй? Видя ли? Макар и в тъмница, и там се чуват лошите неща? Разбирам! Ти искам сега аз да спасявам положението. Аз да поведа войските. Празни са надеждите ти, Бориле! Войските нямат нито доверие, нито обич към тебе. Ти сам започна зловещото си дело, сега сам търси спасение за бедите!

БОРИЛ: Аз не говоря за мене, Радуле. Аз те моля в името на Родината.

/Радул седи замислен известно време,
после изправя глава./

РАДУЛ: Сега да подкачим борбата с латинците е рано и опасно. Не може да се слезе през Долна земя към Солун и да се подкрепят ломбардите в борбата им с Ерик Филандър...

БОРИЛ: Долна земя е в ръцете на Стрез...

РАДУЛ: Дотам ли докарахте работите? А Слав?

БОРИЛ: Слав става зет на латинския император и владетел на Тракия.

РАДУЛ: Тогава какво е останало от царството на Асена и Калояна? Това ли бяха печалбите на твоята корона? И още продължаваш да живееш за своето честолюбие...

БОРИЛ: Аз никога не съм мислил за себе си. Венеца приех, за да подкрепя православието срещу папската вяра на Иваница.

РАДУЛ: Папата и сега ни е нужен, както и тогава. Щом светият старец Василий се убеди в правотата на това дело! Къде е сега той? Жив, мъртав?

БОРИЛ: В Петропавловския манастир, ала утре - ако иска може да приеме патриаршеския си кезъл. Аз отпуснах милости за